

Стреме

Евразиятският конни пастири донесоха въ запада употребата на стремето. Стремената на скититѣ били още отъ кожа, онѣзи на прабългаритѣ и сроднитѣ тѣмъ народи вече отъ желѣзо.

Известно е, че познанието на стремето е най-сжщественото въ конното изкуство.

Употрѣбяването на стремето е докарало превратъ въ европейската конница, защото когато желѣзното стреме не е било известно, конницата е била незначителна частъ отъ войската. Тя била негодна да разрешава такива задачи, каквито се слагали предъ прабългаритѣ и сроднитѣ тѣмъ народи. Европейскитѣ народи сж възприели отъ тѣзи народи желѣзното стреме чрезъ Византия, въ VII вѣкъ.

Стремена въ Унгария сж намѣрени въ голѣмо количество въ хунски, аварски и маджарски гробове.

Отъ прабългаритѣ имаме само два екземпляра. Единиятъ, намѣренъ въ Преславъ, е аварски, а другиятъ отъ Мадара (обр. 64) е маджарски типъ. Вѣроятно, последниятъ е отъ по-късно време, XII. в. Фактътъ, че въ България се намиратъ въ толкова малко количество, се обяснява съ това, че сж правени малко системни разкопки и сж открити само два прабългарски гроба. Съ това се обяснява и фактътъ, че саби и други оржжия не сж намѣрени досега.